

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15CoPr/7/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112212183
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8112212183.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu T. W., bytom Y. č. XXX, právne zastúpeného Mgr. Zuzanou Novákovou, advokátkou so sídlom v Prešove, Slovenská 84, proti žalovanému Obec Y., Y. XXX, právne zastúpenému Eva Petránová advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 36 854 581, Puškinova 16, Prešov, o zaplatenie 6 444,48 Eur s prísl., o odvolaní účastníkov proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 12Cpr/8/2012-120 zo dňa 17.04.2014 takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania zamietá.

Opravuje rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoPr/7/2014-155 zo dňa 25.03.2015 vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania tak, že namiesto sumy 2 280,24 Eur má táto znieť „2 337,14 Eur“.

Opravuje rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 15CoPr/7/2014-155 zo dňa 25.03.2015 vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania tak, že namiesto sumy 344,22 Eur má táto znieť „416,68 Eur“.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia 6 444,48 Eur s 8 % ročným úrokom z omeškania od 12.01.2011 titul náhrady mzdy za nevyčerpanú dovolenku v trvaní 28 dní. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania na účet jeho právneho zástupcu titulom trov právneho zastúpenia vo výške 2 005,66 Eur. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove dňa 25.03.2015 tak, že potvrdil rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby, zmenil rozsudok vo výroku o trovách konania a priznal žalovanému trovy odvolacieho konania.

Žalobca vo svojom odvolaní navrhoval, aby odvolací súd preskúmal, či v danom prípade nie sú splnené podmienky podľa ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku na prerušenie konania, nakoľko všeobecný záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná a aby následne postúpil návrh Ústavnému súdu na zaujatie stanoviska. Namietal nepriamu diskrimináciu, čo je v rozpore s čl. 12 ods. 1 Ústavy SR. Túto časť odvolania odvolací súd posúdil ako návrh na prerušenie konania, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Odvolací súd nevidel dôvod na prerušenie konania v zmysle citovaného ustanovenia, keďže § 2 zákona č. 253/1994 Z. z. o právnom postavení a platových pomeroch starostov obcí a primátorov miest nepovažuje za rozporný s Ústavou SR, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Ústava SR v Čl. 36 zabezpečuje zamestnancom právo na spravodlivé a uspokojujúce pracovné podmienky, vrátane najkratšej prípustnej dĺžky platenej dovolenky na zotavenie.

Podľa Čl. 13 ods. 2 Ústavy SR medze základných práv a slobôd možno upraviť za podmienok ustanovených touto ústavou len zákonom.

Podľa ods. 3 citovaného článku, zákonné obmedzenia základných práv a slobôd musia platiť rovnako pre všetky prípady, ktoré spĺňajú ustanovené podmienky.

V súlade s citovaným znením ústavy mal aj žalobca zaručené právo čerpať dovolenku v zákonom stanovenej dĺžke, ktoré právo v zmysle vykonaného dokazovania žalobca nevyužil v celom rozsahu. Preplatenie nevyčerpanej dovolenky už upravuje zákon (Zákoník práce, resp. v danom prípade zákon č. 253/1994 Z.z.), pričom tieto zákony stanovujú pravidlá obmedzenia, za ktorých náhrada mzdy za nevyčerpanú dovolenku patrí. Platové pomery, vrátane náhrady mzdy žalobcu sa riadili zákonom č. 253/1994 Z.z., ktorá úprava je jednotná pre všetkých starostov obcí a primátorov miest, čo znamená, že žalobca v pozícii starostu obce, teda vo verejnej funkcii nebol posudzovaný inak ako ostatní starostovia obcí, resp. primátori miest. Preto odvolací súd zákonnú úpravu neposúdil ako diskriminačnú a nepristúpil k prerušeniu konania.

Podľa § 164 O.s.p, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave vydá opravné uznesenie, ktoré doručí účastníkom. Pritom môže odložiť vykonateľnosť rozsudku na čas, kým opravné uznesenie nenadobudne právoplatnosť.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 25.03.2015 zmenil výrok súdu prvého stupňa o priznaní trov prvostupňového konania, pričom však vo výroku rozsudku došlo k zrejmej nesprávnosti spočívajúcej vo vyčíslení celkovej výšky trov, ktorých výška nesúhlasí so sumou uvedenou v odôvodnení rozhodnutia.

Aj vo vzťahu k trovám odvolacieho konania došlo k nesprávnosti spočívajúcej v nesúlade celkovo priznaných trov vo výroku rozhodnutia v súčte uvedenom v odôvodnení rozhodnutia.

S poukazom na uvedené odvolací súd túto zrejmu nesprávnosť opravil tak ako je to uvedené vo výroku uznesenia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.